

Víška si vemte!

Foto Jiří Kottas



Klavírista **Tomáš Vášek** vystupuje ve hře Studia Ypsilon Kostky jsou vrženy aneb Don Juan aneb Pocta Jaroslavu Ježkovi.

Jak zabloudí klasický pianista do suterénu ve Spálené ulici?

Nu, já jsem tam byl zablouděn. Jednoho dne mi zavolaal Jan Schmid, že by rád do své inscenace zapojil „klasického“ Ježka. A dodal, že jsem mu byl doporučen kolegy jako třeba Dagmar Peckovou. Ta prý mu řekla: „Toho si vemte.“

Jaké měl Schmid s vámi úmysly?

Nejdřív jsem měl vystupovat občas jako host, ale pak si to Jan Schmid rozmyslel a že prý budu součástí každého představení. Upozornil jsem ho, že nejsem ani mim, ani jazzman, ani improvizátor, ale jemu to evidentně nevadilo. Ovšem slíbil jsem, že mu budu sloužit do roztrhání těla.

Což je na jevišti vidět. Vy máte ohromné komediantské nadání...

To mě asi neznáte. Už pro Struny podzimu 1999 jsem vymyslel program Classic Piano Jokers, kde jsme se s dalšími čtyřmi klavíristy ohromně vyřádili. Letos v září si to zopakujeme.

Jak se cítíte na jevišti vedle profesionálních herců?

Oni i já víme, že nejsem herec. Proto jsou na mě hodní, pomáhají mi a jejich dynamismus mě strhává a napájí energií. Víím, že mě v tom nenechají, kdyby něco...

Vaše mluvená role ovšem nemá pevný scénář, prý jste si své repliky vymýšlel?

Jako všichni ostatní. Ale abych to vysvětlil. Něco jsem si vymyslel, něco jsem přebral od kamarádů. Třeba ono příslovečné „Juž migaj!“ jsem si vypůjčil od trumpetisty Zdeňka Šedivého.

Ježka uvádíte na koncertech, natočil jste CD v jeho modrém pokoji na jeho klavíru. Ted' jste pronikl do ypsilonové hry, která je na Ježkově muzice postavená. V čem se cítíte nejlíp?

Vzhledem k tomu, že v koncertních sálech bývají kvalitní křídla, tak asi tam. Ale člověk by měl tu odvázanost Ypsilonky do Ježkových skladeb přenést, ať hraje kdekoliv a cokoliv.

■ (as)